

sygn. akt VII U 1157/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 grudnia 2021 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Kosicka

po rozpoznaniu 16 grudnia 2021 r. na posiedzeniu niejawnym w Warszawie

odwołania W. C. (1)

1. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W.

z 9 września 2018 r., znak (...)

2. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w N.

z 15 marca 2019 r., znak (...)

o emeryturę pomostową

I. zmienia obie zaskarżone decyzje i przyznaje W. C. (1) prawo do emerytury pomostowej od września 2018 r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. na rzecz W. C. (1) 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w N. na rzecz W. C. (1) 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 1157/18

UZASADNIENIE

W. C. (2) 14 września 2018 r. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z 9 sierpnia 2018 r. znak: (...) w przedmiocie odmowy przyznania prawa do emerytury pomostowej. Ubezpieczony wniósł o zmianę skarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu odwołania skarżący wskazał, że organ rentowy niesłusznie uznał, że odwołujący nie wykazał wymaganego okresu stażu pracy w szczególnych warunkach

z uwagi na niepotwierdzenie przez pracodawców, że w spornych okresach odwołujący wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. W. C. (2) przedłożył bowiem liczne świadectwa pracy w szczególnych warunkach, dowodzące, że w spornych okresach wykonywał prace wymienione w Rozporządzeniu Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w Wykazie A, Dział IV, poz. 12 – prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym (k.3-4 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Zdaniem ZUS, odwołujący nie spełnia przesłanek do przyznania emerytury pomostowej z art. 4 ustawy pomostowej, pomimo ogólnego stażu pracy w wymiarze 32 lat, 3

miesiący i 18 dni oraz stażu pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 4 ustawy pomostowej okres 15 lat, 11 miesięcy i 11 dni. W ocenie ZUS, odwołujący po 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach, wymienionych w nowych wykazach prac. Organ rentowy nie uwzględnił okresu zatrudnienia po 1 stycznia 2009 r., ponieważ odwołujący nie został zgłoszony do ZUS jako pracownik w warunkach szczególnych (do czego pracodawcy są zobowiązani na podstawie art. 38 ustawy pomostowej). Zakład wskazał ponadto, że W. C. (2) nie spełnia przesłanek do przyznania emerytury pomostowej na podstawie art. 49 ustawy pomostowej, ponieważ nie udowodnił co najmniej 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych wymienionych w nowych wykazach prac, stanowiących załączniki do ustawy – nie przedstawił zaświadczeń potwierdzających wykonywanie takich prac (k.43 a.s.).

24 kwietnia 2019 r. W. C. (2) zaskarżył ponadto decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. z 15 marca 2019 r. znak: (...), uzasadniając odwołanie tak jak odwołanie od decyzji z 9 sierpnia 2018 r. (k.2-3 akt o sygn. VII U 1449/19).

W odpowiedzi na powyższe odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, że w skarżonej decyzji nie dokonywał ponownego ustalania okoliczności dotyczących okresów pracy w warunkach szczególnych ani ich kwalifikacji prawnej jako okresów takiej pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej, lecz jedynie prowadził postępowanie wyjaśniające z zagranicznymi instytucjami ubezpieczeniowymi, celem potwierdzenia okresów ubezpieczenia wg ustawodawstw słowackiego, bułgarskiego i holenderskiego (a faktycznie – portugalskiego). Instytucje te na właściwych formularzach potwierdziły okresy ubezpieczeniowe: od 14 lutego 2017 r. do 31 sierpnia 2017 r. (199 dni) na Słowacji, od 17 stycznia 2014 r. do 3 października 2014 r. (8 miesięcy i 17 dni) w Bułgarii, a także od 11 sierpnia do 15 listopada 2010 r., od 30 września do 21 grudnia 2011 r. i od 1 stycznia do 16 marca 2012 r. (łącznie 1 rok) w Portugalii. W pozostałym zakresie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. był związany ustaleniami (...) Oddziału w W., wynikającymi z decyzji z 9 sierpnia 2018 r. (k.5-10 akt o sygn. VII U 1449/19).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący W. C. (2) urodził się (...), z zawodu jest spawaczem.

Ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych, zajmując się spawaniem elektrycznym elementów żaroodpornych w osłonie gazu (argon):

1) od 30 września 1985 r. do 2 lipca 1992 r. w (...) S.A. w W. (świadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach k.13 a.r.);

2) od 28 sierpnia 1992 r. do 31 marca 1993 r. w (...) S.A. w W. (świadczenie pracy k.11 a.r.);

3) od 27 lipca 1993 r. do 14 października 1996 r. w (...) S.A. w W. (świadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach k.13 a.r.);

4) od 15 października 1996 r. do 8 grudnia 1996 r. w (...) S.A. w W. (świadczenie pracy k.8 a.r.);

5) od 9 do 18 grudnia 1996 r. w (...) S.A. w W. (świadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach k.13 a.r.);

1) od 1 stycznia 1997 r. do 20 lutego 1997 r. w (...) S.A. w W. (świadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach k.13 a.r.);

2) od 16 sierpnia 1997 r. do 30 września 1997 r. w (...) S.A. w W. (świadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach k.13 a.r.);

3) od 1 sierpnia 1998 r. do 6 czerwca 1999 r. w (...) S.A. w W. (świadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach k.13 a.r.);

- 4) od 7 czerwca 1999 r. do 18 sierpnia 1999 r. w (...) S.A. (świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k.17 a.r.);
- 5) od 19 sierpnia 1999 r. do 13 lutego 2000 r. w (...) S.A. w W. (świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k.13 a.r.);
- 6) od 14 lutego 2000 r. do 4 września 2000 r. w (...) S.A. (świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k.15 a.r.);
- 7) od 5 września 2000 r. do 5 lipca 2004 r. w (...) S.A. w W., odwołujący wykonywał pracę za granicą: od 12 lutego do 31 grudnia 2003 r. na W. (świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k.13 a.r.);
- 8) od 22 lipca 2004 r. do 22 grudnia 2004 r. w (...) S.A. w W. (świadcstwo pracy k.18 a.r.);
- 9) od 7 stycznia 2005 r. do 18 lipca 2005 r. w (...) S.A. – praca była wykonywana w Szwecji, było to spawanie na wysokości (zaświadczenie lekarskie k.17 a.o.A, umowa o pracę k.3-5 a.o.B, zeznania świadka K. K. k.222-227 a.s.);
- 10) od 14 listopada 2006 r. do 24 kwietnia 2007 r. w (...) Sp. z o.o. w P., praca była wykonywana na terenie Francji (świadcstwo pracy k.23 a.r.);
- 11) od 12 listopada 2007 r. do 9 maja 2008 r. w (...) S.A. – praca była wykonywana w Holandii, było to spawanie na wysokości (świadcstwo pracy k.25 a.r., zaświadczenie lekarskie k.22 a.o.A, umowa o pracę k.11-13 a.o.B);
- 12) od 16 stycznia 2009 r. do 30 czerwca 2009 r. w (...) Sp. z o.o. na budowie eksportowej w Finlandii, przy budowie kotła w elektrociepłowni. Ubezpieczony wykonywał tam głównie spawanie w tandemie, tj. od wewnątrz i od zewnątrz rury – odwołujący zazwyczaj wykonywał spawanie wewnątrz. W czasie tego zatrudnienia W. C. (2) był konsultowany w szpitalu z uwagi na zatrucie oparami (świadcstwo pracy k.28 a.r., zeznania świadków J. K. k.202-207 a.s., Z. K. k.212-217 a.s., K. K. k.222-227 a.s., S. Ż. k.229-234 a.s., zeznania odwołującego k.257-258 a.s.);
- 13) od 11 września 2009 r. do 30 czerwca 2010 r. w (...) S.A., na budowach eksportowych w Szwecji i Anglii. Spawanie odbywało się na wysokości (zaświadczenie lekarskie k.27 a.o.A, umowa o pracę k.17-18 a.o.B, aneks do umowy k.20 a.o.B, zeznania świadków J. K. k.202-207 a.s., S. Ż. k.229-234 a.s.);
- 14) od 18 stycznia 2011 r. do 31 maja 2011 r. w (...) Sp. z o.o. – praca odbywała się w Niemczech, odwołujący zajmował się spawaniem rur wewnątrz zbiorników (świadcstwo pracy k.30 a.r., zeznania odwołującego k.257-258 a.s.);
- 15) od 16 stycznia 2014 r. do 3 października 2014 r. w Bułgarii (zeznania świadka S. Ż. k.229-234 a.s., zeznania odwołującego k.257-258 a.s.);
- 16) od 20 listopada 2014 r. do 4 marca 2015 r. w (...) Sp. z o.o. W. C. (2) świadczył pracę na terenie Anglii (świadcstwo pracy k.31 a.r., zeznania odwołującego k.257-258 a.s.);
- 17) od 15 maja 2015 r. do 14 sierpnia 2015 r. w (...). Odwołujący wykonywał pracę we Włoszech, zajmował się spawaniem kotła (świadcstwo pracy k.32 a.r., zeznania odwołującego k.257-258 a.s.);
- 18) od 1 listopada 2015 r. do 13 maja 2016 r. w (...) S.A. na budowie eksportowej w Finlandii, w V.. Odwołujący zajmował się spawaniem na wysokości (świadcstwo pracy k.33 a.r., skierowanie na badanie lekarskie k.33 a.o.A).

W. C. (2) 10 lipca 2018 r. złożył wniosek o przyznanie emerytury pomostowej, wraz z informacją o okresach składkowych i nieskładkowych (wniosek i załączniki k.1-5 a.r.). W wyniku rozpoznania wniosku, 9 sierpnia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał skarżoną decyzję znak: (...), w której odmówił przyznania odwołującemu prawa do emerytury pomostowej z powodu niespełniania przesłanek określonych w art. 4 i 49 ustawy pomostowej.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, że W. C. (2) nie spełnia przesłanek do przyznania emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy, ponieważ nie wykonywał po 31 grudnia 2008 r. prac w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej (pracodawcy odwołującego po 1 stycznia 2009 r. nie składali deklaracji zgłoszeniowych ZUS ZSWA). ZUS wskazał także, że ubezpieczony nie spełnia wymogów określonych w art. 4 w zw. z art. 49 ustawy pomostowej, ponieważ na dzień 1 stycznia 2009 r. nie udowodnił okresu pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 w wymiarze co najmniej 15 lat.

Do stażu pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 49 ustawy pomostowej Zakład nie zaliczył okresów zatrudnienia: od 30.09.1985-2.07.1992, 28.08.1992-31.03.1993, 27.07.1993-14.10.1996, 15.10.1996-8.12.1996, 9.12.1996-18.12.1996, 1.01.1997-20.02.1997, 16.08.1997-30.09.1997, 1.08.1998-18.08.1999, 19.09.1999-13.02.2000, 14.02.2000-4.09.2000, 5.09.2000-5.07.2004, 22.07.2004-7.10.2004, 9.10.2004-24.10.2004, 30.10.2004-22.12.2004, 14.11.2006-25.04.2007, 12.11.2007-9.05.2008, ponieważ pracodawcy nie potwierdzili, że we wskazanych okresach ubezpieczony wykonywał pracę wymienioną w załączniku 1 lub 2 do ustawy pomostowej (decyzja z 9.08.2018 r. k.53 a.r.).

W. C. (2) 17 grudnia 2018 r. poinformował ZUS, że nie będzie występował do instytucji zagranicznych o emeryturę i wniósł o zaliczenie okresów pracy za granicą do ogólnego stażu pracy do wyliczenia emerytury pomostowej:

- 1) od 12 sierpnia 2010 r. do 13 listopada 2010 r. i od 8 sierpnia 2011 r. do 16 marca 2012 r. w Portugalii;
- 2) od 16 stycznia 2014 r. do 3 października 2014 r. w Bułgarii;
- 3) od 14 lutego 2017 r. do 31 sierpnia 2017 r. na Słowacji (oświadczenie – nienumerowane karty a.r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. Wydział (...) 13 marca 2019 r. wydał decyzję znak: (...) odmawiającą W. C. (2) prawa do emerytury pomostowej, uzasadniając to podobnie jak decyzję ZUS (...) Oddziału w W. z 9 sierpnia 2018 r. Dodatkowo Zakład wskazał, że na prawo do emerytury pomostowej nie uznano okresu pracy na terenie Portugalii, Bułgarii i Słowacji jako pracy w warunkach szczególnych, ponieważ zajmowane przez ubezpieczonego stanowiska nie odpowiadają stanowiskom wymienionym w załączniku 1 lub 2 do ustawy pomostowej (decyzja z 15.03.2019 r. – nienumerowane karty a.r.).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu zebrane w sprawie dowody z dokumentów załączonych do akt sprawy, akt rentowych (a.r.) i akt osobowych odwołującego – części A i B (a.o.A i a.o.B.), a także na podstawie zeznań pisemnych świadków J. K., Z. K., K. K., S. Ż. oraz zeznań odwołującego. W ocenie sądu, wymienione wyżej dowody były wiarygodne, spójne i wartościowe, co pozwoliło na ustalenie faktów w sposób nie budzący wątpliwości. Poszczególne dowody nie były kwestionowane przez strony postępowania, nie budziły zastrzeżeń co do ich wiarygodności. Dowody zawierały spójne informacje na temat okoliczności faktycznych istotnych dla sprawy. Tak zebrany materiał dowodowy sąd uznał za wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, zaś strony postępowania nie wniosły o jego uzupełnienie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie było uzasadnione.

Ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (tekst jedn. Dz. U. z 2019r. poz. 1924) określa w art. 4 i art. 49 warunki nabycia prawa do przewidzianego w niej świadczenia. W myśl pierwszego z nich, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Zgodnie zaś z art. 49 ustawy, prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2 okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Przesłanki wymienione w przepisach art. 4 i art. 49 ustawy pomostowej, bez względu na to, na podstawie którego z przepisów rozważana jest możliwość przyznania prawa do emerytury pomostowej, muszą być spełniane łącznie. Oznacza to, że niespełnienie choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych, na co zwrócił uwagę m.in. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z 26 kwietnia 2012 r. (sygn. akt III AUa 252/12) oraz Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z 18 lipca 2013 r. (sygn. akt III AUa 1664/12).

W rozpatrywanej sprawie ubezpieczony spełnił warunki z art. 4 pkt 1-5 i 7 ustawy pomostowej. Urodził się po 31 grudnia 1948r. (data jego urodzenia to 5 czerwca 1958 r.), ma okres pracy w warunkach szczególnych wynoszący do najmniej 15 lat, osiągnął wiek 60 lat (z dniem 5 czerwca 2018 r.), rozwiązano z nim stosunek pracy, a także posiada okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, co ZUS potwierdził w decyzjach z 9 sierpnia 2018 r. i 15 marca 2019 r., w których nie było kwestionowane spełnienie powyższych warunków.

Sporne w przedmiotowym postępowaniu było, czy W. C. (2) spełnia wymóg określony w art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych, tj. czy po 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy pomostowej pracami w szczególnych warunkach są prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku. Przy tym wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy. Z kolei w myśl art. 3 ust. 3 ustawy, prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

W toku postępowania wyjaśniającego przed organem rentowym fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze powinien być potwierdzony przez zakład pracy stosownym zaświadczeniem, zgodnie z treścią art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych. Ta reguła dowodowa nie obowiązuje jednak przed sądem. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 20 lutego 2013 r. „nie można podzielić poglądu, że wykonywania pracy w szczególnych warunkach, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych, można dowodzić przed sądem jedynie na podstawie świadectwa pracy wystawionego przez płatnika składek, gdyż przepis art. 51 tej ustawy nie zmienia przepisów kodeksu postępowania cywilnego określającego katalog środków dowodowych, przy pomocy których strona może udowodniać fakty, z których wywodzi skutki prawne” (III AUa 1044/12, LEX nr 1289529).

Biorąc pod uwagę powyższe, na okoliczność rodzaju prac wykonywanych przez W. C. (2) przesłuchał ubezpieczonego, a także przeprowadził dowód z pisemnych zeznań świadków J. K., Z. K., K. K., S. Ż. na okoliczności dotyczące możliwości zakwalifikowania prac wykonywanych przez odwołującego na stanowisku spawacza jako pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej. Dowody wskazują że ubezpieczony w okresach od 16 stycznia do 30 czerwca 2009 r., od 1 września 2009 r. do 30 czerwca 2010 r., od 18 stycznia 2011 r. do 31 maja 2011 r., od 16 stycznia do 3 października 2014 r., od 20 listopada 2014 r. do 4 marca 2015 r., od 15 maja do 14 sierpnia 2015 r. i od 1 listopada 2015 r. do 13 maja 2016 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę spawacza, najczęściej na wysokości lub w pomieszczeniach o utrudnionej wentylacji, jak wewnątrz rury czy kotła. Ubezpieczony wykonywał powyższe prace za granicą, tj. w Finlandii, Szwecji, Anglii, Niemczech, Bułgarii i we Włoszech, najczęściej będąc zatrudnionym przez polską firmę, jak: (...) S.A., (...), (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o.

W ocenie sądu zeznania odwołującego oraz zeznania świadków J. K., Z. K., K. K., S. Ż. jednoznacznie potwierdziły, że w ww. okresach pracę W. C. (2) należało zaliczyć jako pracę w warunkach szczególnych, odpowiadającą pracy wymienionej w Załączniku nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych pod pozycją 28, tj. prace bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze, z utrudnioną wentylacją (podwójne dna statków, zbiorniki, rury itp.).

Podsumowując, skoro ubezpieczony spełnia przesłanki określone w art. ustawy pomostowej, zaskarżona decyzja podlegała zmianie. W konsekwencji, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., sąd zmienił skarżone decyzje i przyznał W. C. (2) prawo

do emerytury pomostowej od września 2018 r., o czym orzekł w punkcie 1 wyroku.

O kosztach postępowania sąd orzekł w pkt 2-3 wyroku mając na względzie zasadę odpowiedzialności za wynik procesu określoną w art. 98 § 1 i 2 k.p.c. Na koszty postępowania, którymi obciążony został organ rentowy, tj. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. i Oddział w N. – jako strony przegrywająca postępowanie – złożyły się koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika odwołującego wynoszące 180 zł zgodnie z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r.

w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1800).